

ker konkurrencen eller bringer formålene i Traktatens artikel 39 i fare;

tagende i betragtning, at Kommissionen med henblik dels på at undgå at udsætte udviklingen af den fælles landbrugspolitik for fare, dels på at skabe sikre retstilstande og sikre, at der ikke finder forskelsbehandling sted af interesserede virksomheder, bør have enebeføjelse til, under forbehold af Domstolens kontrol, at træffe afgørelse om, hvorvidt betingelserne i de foregående to stykker er opfyldt for så vidt angår aftaler, beslutninger og forretningsmetoder omhandlet i Traktatens artikel 85;

tagende i betragtning, at Kommissionen for at gøre det muligt at tilgodese Traktatens særlige bestemmelser angående landbruget, i særdeleshed bestemmelserne i artikel 39, i sager vedrørende dumping bør tage hensyn til alle omstændigheder, der ligger til grund for de påklagede forretningsmetoder, især niveauet for de priser, hvortil indførsel til det pågældende marked af anden oprindelse finder sted, og at den ud fra en sådan vurdering bør fremsætte de henstillinger og godkende de beskyttelsesforanstaltninger, som er forudsat i Traktatens artikel 91, § 1;

tagende i betragtning, at Kommissionen, med henblik på iværksættelse af regler for støtte til fordel for produktion af eller handel med landbrugsprodukter inden for rammerne af udviklingen af den fælles landbrugspolitik, bør sættes i stand til at udarbejde en fortegnelse over eksisterende nye eller forudsete støtteforanstaltninger og at fremkomme med bemærkninger over for medlemslandene og foreslå dem passende forholdsregler;
udstedt nærværende forordning:

Artikel 1.

Fra nærværende forordnings ikrafttræden at regne skal Traktatens artikler 85 til 90 indbefattet, tillige med de bestemmelser, som måtte blive truffet vedrørende deres gennemførelse³⁾, finde anvendelse på alle aftaler, beslutninger og forretningsmetoder omhandlet i Traktatens artikel 85, § 1, og artikel 86⁴⁾, og som vedrører produktion af og handel med de i Traktatens bilag II opregnede produkter, med forbehold af bestemmelserne i artikel 2.

Artikel 2.

1. Traktatens artikel 85, § 1, finder ikke anvendelse på de i den foregående artikel omtalte aftaler, beslutninger og forretningsmetoder, som udgør en integrerende del af en national markedsorganisation⁵⁾, eller som er nødvendige for realisering af de i Traktatens artikel 39 nævnte formål⁶⁾. Den finder i særdeleshed ikke anvendelse på aftaler, beslutninger og forretningsmetoder mellem landbrugsproducenter, producent-sammenslutninger eller forbund af sådanne sammenslutninger indén for en enkelt medlemsstat i det omfang, hvor disse uden at medføre forpligtelse til at anvende en bestemt pris vedrører produktion eller salg af landbrugsprodukter eller udnyttelse af fælles anlæg for oplagring, behandling eller viderebearbejdning af landbrugsprodukter, medmindre Kommissionen fastslår, at konkurrence på denne måde udelukkes eller formålene i Traktatens artikel 39 bringes i fare.

2. Under forbehold af Domstolens kontrol har Kommissionen efter at have rådspurgt medlemsstaterne og hørt de interesserede virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder samt enhver fysisk og juridisk person, hvis mening det forekommer den nødvendig at høre, alene beføjelse til ved en afgørelse, som offentliggøres, at fastslå, hvilke aftaler, beslutninger eller forretningsmetoder der opfylder de i foregående paragraf 1 fastsatte betingelser.

3. Kommissionen træffer sådanne afgørelser enten på eget initiativ eller på anmodning fra en kompetent myndighed i et medlemsland eller en interesseret virksomhed eller sammenslutning af virksomheder.

4. I offentliggørelsen nævnes de interesserede parter og hovedindholdet af afgørelsen; den bør tage hensyn til virksomhedernes legitime interesser i, at deres forretningshemmeligheder ikke udspreddes.

Artikel 3.

1. Uden at det berører artikel 46⁷⁾, finder Traktatens artikel 91, paragraf 1⁸⁾, anvendelse på handelen med de i traktatens bilag II opregnede produkter.

2. På baggrund af Traktatens bestemmelser vedrørende landbrug, i særdeleshed be-